

**ת"פ 13/02/10323 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד מיש
חונדי אשורי**

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 13-02-10323 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' חונדי אשורי

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מאישימה	פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד	נ' מיש חונדי אשורי
נאשם	

החלטה

1. ביום 19.7.16 התקיים דיון בבקשת הנאשם לדוחית מועד תחילת ריצוי מאסרו. הייתה זו בקשה שנייה, לאחר שמועד ריצוי המאסר נדחה במסגרת הליך הערעור. בסופה של הדיון, הסכימה המאישימה להצעתי, לפיה ידחה המועד פעם נוספת, ליום 2.8.16, זאת לצורך ביצוע הליך מיוון מוקדם. הנאשם הסכים אף הוא להצעה זו (לשיטהוanca, כפי שיוובה להלן) ולכן ניתנה החלטה ברוח זו.
2. הדגשתה בהחלטתי כי רק בשל כך שמדובר במאסרו הראשון של הנאשם, המלצתי למאישימה להסכים לדוחית המאסר פעם נוספת, וזאת על מנת לאפשר לו לעبور הליך מיוון מוקדם.
3. כת מונחת בפני בקשה המוגדרת "עוין מחודש בהחלטה". הנאשם טוען כי הבין שההצעה היא שמאסרו ידחה עד יום 8.8.16 וכי רק לאחר הדיון ולאחר שעין בפרוטוקול, הבין כי נפללה טעות בהבנתו את הצעת בית המשפט, אשר לה ניתנה הסכמת המאישימה. הנאשם טוען כי לא נתן הסכמה לדוחיה עד יום 2.8.16 אלא עד יום 8.8.16 ולאור לכך עותר הוא לביטול ההחלטה ודוחית המועד עד יום 8.8.16
4. לאחר עיון בטענות הנאשם, ראייתי לדוחות את הבקשה מבלי להיזיק לתגובה המאישימה ובבלתי לךים דיון בבקשתה. בעניין אחרון זה אזכיר כי הבהיר שזם הנאשם (עיון חוזר בהחלטה בדבר דוחית מועד ריצוי עונש ושם מדובר כל בבקשתה לביטול החלטה שספק אם זה מקומה) אינו הליך המוסדר באופן סטטוטורי בחוק ומשכך, גם כי בית המשפט רשאי לשוב ולעיין בהחלטה שניתנה בדבר עיכוב ביצוע, מקום בו הוא מתרשם שהונחה הצדקה לכך בשל שינוי נסיבות ממשמעותי, במקרים חריגים וווצאי דופן. אולם, אין בכך כדי להציגו לבעל דין זכות כי עניינו יתרבר מחדר כל אימת שיגיש בקשה לכך, וממילא אין בכך כדי לחיבר שבירור כאמור "עשה במעמד הצדדים". (ע"פ 5135/13 תל יגeman נ' מדינת ישראל (2.6.14); ההדגשה שלו - י"ט).

אצין עוד כי במסגרת החלטתי שלא להורות על קיומם דין בבקשתה, נתתי דעתך גם לכך שככל הנראה סד הזמן שזכה הנאשם על בית המשפט, לא ניתן כלל לקיים דין בבקשתה טרם תחילת מסרו הקבוע ליום 2.8.16 (והחלטה זו ניתנת ביום 31.7.16 סמוך לחצות). כן יש להבaya בחשבון כי מדובר בפוגה ואף קיימת שביתה בנסיבות. לאור כך, אף אם הייתי רואה מקום לכך דין, ספק בעיני אם ניתן היה להודיע על ההחלטה עד מחר ולקיים דין במעמד הצדדים בפני שופט תורן.

אפרת להלן את נימוקי לדוחות את הבקשה.

5. אכן, לאחר הדיון ביום 19.7.16 חזר הסגנור לאולמי ושאל אם אין מדובר בטעות במועד בו על הנאשם להתייצב לריצוי מסרו. השבתי לסגנור שאין מדובר בטעות וכי זו הייתה המלצתו למסירה ולמועד זה ניתנה הסכמתה. لكن, ככל שה הנאשם אכן סבר שהוא נתן הסכמתו למועד אחר, הרי שהוא ידע כבר באותו היום על "הטעות" ומשכך יש לתמונה מדובר לא פנה מיד בבקשתה לביטול ההחלטה "המוסכמת" ומדובר לא דרש קיומם דין וממן ההחלטה שלא על פי הסכמתה. הנאשם לא פנה כאמור, אלא המtin עד "הדקה ה-90".

6. להתגבות זו אין בידי להסביר. כאשר המtin הינו 12 יום עד פניו לביטול ההחלטה, כאשר כל הנתונים ידועים לו, יש לראות בכך משום השלמה עם ההחלטה. למעשה, הנאשם החליט "לקבל" (ושמא "לקחת") את ימי הדחיה שניתנו לו בשל אותה הסכמתה לה הוא מתחש כעת, ולאחר מכן לbijtola של ההחלטה ברגע האחרון, במהלך הרגע, זאת כאשר ניצל את כל ימי הדחיה כמעט. התנהלות זו אין בידי לקבל. לו סבר הנאשם כי מדובר בטעות, היה עליו לבקש מיד לאחר שהבין את הטעות, לקיים דין חדש (مبرאשית) ולהסתכן בכך כי בקשותו תדחה והוא עליו להתייצב לריצוי מסרו במועד המקורי (24.7.16). בכך שהמtin עד כה, חסר מעצמו הנאשם סיכון זה וכעת יש ביכולתו רק לשפר את מצבו. לאור כך, ברוי כי אין מקום לקבל את בקשתו.

7. לא הצלמתי מהטענה שתקופת הדחיה לא הייתה בה די לצורך ביצוע הליך של מיין מוקדם. אכן, למטרה זו ממש ניתנה הדחיה מושא בקשה זו, ואולם לא שוכנעת כי הנאשם פעל בשיקוד ראייה לצורך פניה לשב"ס וזהrat מיד עם מתן ההחלטה. צוין כי כל מסמר לא צורף לתמיכה בטענה זו ולא ניתן לדעת מתי פנה הנאשם לשב"ס והתרשם שאין די בתקופת הדחיה לצורך הליך המיין המוקדם. עוד אצין כי בყורת דומה העביר בית המשפט המחויז על בקשת הנאשם לדחית מועד ריצוי המאסר לאחר דחית ערעורו, עת ציין כי "המערער לא ניצל את הזמן שניתן לו לעסוק במיין המוקדם... והוא היה מועד להתחילה את מסרו ביום א' הקרוב". עם זאת לפנים משורת הדין נעהר בית המשפט המחויז לדחית מועד ריצוי המאסר, לצורך ביצוע הליך של מיין מוקדם, ואף אני נעתרתי לבקשתו נוספת, בההחלטה מושא בקשה זו. דומה כי הנאשם הגדים את סאות ההתחשבות בו, ויש לומר לו - עד כאן !

8. ברור לי כי דחית הבקשה ממשמעה כי ימנע מהמעיטם לקיים הליך מיין מוקדם ואולם הנאשם הביא זאת על עצמו בהתנגדותו ואף במועד המאוחר בו הגיע בקשה זו. ראו בהשוואה:

"הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ובבלתי שצורה לה תגנות המדינה. אשר על כן, לא

היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה. כפי שציינתי (למשל) ברע"פ 2669/04 לוי נ' מ"י (לא פורסם), "אין לקבל נוהג של הכתבת לוח הזמנים בבית משפט זה מתוך תקווה שיינטן עיכוב ביצוע אך בשל קוצר הזמן". ...מצער הוא שהմבוקש ידע על דחיתת בקשתו ברגע האחרון, אך הדבר נובע במישרין מעיתוי הגשת הבקשה" (רע"פ 4073/05 **יוסף אסף נ' מדינת ישראל** (27.4.16))

. 9. לאור כך, אני מורה על דחיתת הבקשה. הנאשם יתיצב להריצוי מאסר ביום 2.8.16 בבית המעצר קישון כאשר ברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו, וזאת עד השעה 10.00

ניתנה היום, כ"ה تموز תשע"ו, 31 יולי 2016, בהעדר הצדדים.